

og jeg skal paa det bedste anbefale, at man vedtager Lovforslaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til midlertidig Lov om Eftergivelse af personlige Kommuneskatter for Skatteaarene 1917—18 og 1918—19 paa Grund af den herskende Arbejdsløshed.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2802; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 869).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Wilmann: Ordføreren, det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Stilling), som er forhindret fra at være her paa Grund af Sygdom, har anmodet mig om at være hans Stedfortræder. Det er derfor, jeg tager Ordet om denne Sag i Dag. Der blev ved første Behandling af forskellige gjort Indvendinger mod og ønsket Ændringer i dette Lovforslag. Indvendingerne fra Venstres Ordfører, det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen), gik nærmest ud paa principielle Betæneligheder ved at gennemføre en Ordning som den, Lovforslaget tilsigtede, og Socialdemokratiets Ordfører (Stilling) havde nærmest Betæneligheder i Retning af, at det for de Kommuner, der er spændte meget haardt for og har en høj Ligningsprocent, kunde blive noget vanskeligt at afse de Beløb, der her er Tale om, og som eventuelt kunde blive meget store. Han udtalte derfor Ønsket om, at Staten skulde erstatte Kommunerne en Del af de Beløb, som de ved almindelig Eftergivelse af Skatten mistede. Endvidere fremsatte Socialdemokratiets Ordfører Ønsket om, at der i det kommende Aar blev givet Kommunerne mere Frihed med Hensyn til det frie Skøn, saa at Grænsen for det frie Skøn blev sat betydeligt op.

Til Trods for, at man saaledes fra to Sider havde Bemærkninger at gøre til det foreliggende Lovforslag, er Udvalgets Arbejde resulteret i, at vi i skøn Enighed har stillet Ændringsforslag, som bibeholder det oprindelige Lovforslags Princip, men som noget udvider det og i nogen Grad begrænser det. Angaaende Begrænsningen vil jeg sige, at medens det oprindelige Lovforslag omfattede baade indeværende og næste Finansaar, gaar Ændringsforslaget ud paa, at Lovforslaget kun skal gælde det indeværende Finansaar. Med Hensyn til Udvidelsen skal jeg bemærke, at medens det Lovforslag, som den højtærede Indenrigsminister fremsatte, kun tog Sigte paa, at Kommunerne fik Ret til at eftergive Skatten for dem, der var vanskeligt stillede paa Grund af Arbejdsløshed, og kun kunde eftergive de personlige Skatter, gaar det Ændringsforslag, som hele Udvalget er enigt om, ud paa, at Kommunerne kan fritage alle, som er vanskeligt stillede, selv om de ikke er arbejdsløse, for Skatter, ikke alene for personlige Skatter, men for alle kommunale Skatter. Til Trods for det Indtryk, man nødvendigvis maatte faa ved første Behandling, synes jeg derfor, der er opnaaet et smukt Resultat i Udvalget, og jeg indstiller, at man vedtager de stillede Ændringsforslag.

Jeg har i øvrigt kun et Par Bemærkninger at gøre med Hensyn til de særlige Ønsker, som Socialdemokratiets Ordfører fremsatte ved første Behandling. Der har herom været Samraad med den højtærede Indenrigsminister, uden at det er lykkedes at give disse Ønsker Udtryk i Ændringsforslag, men Ministeren stillede sig, saa vidt jeg forstod, ret velvilligt overfor Spørgsmaalet om, at Staten paa en eller anden Maade skulde refundere Kommunerne nogle af de Udgifter, de maatte faa ved at eftergive Skatten i Henhold til denne Lov. Jeg kunde for øvrigt ønske, at den højtærede Indenrigsminister her ved anden Behandling vilde udtale sig imødekommende herom, thi de økonomiske Forhold omkring i Kommunerne, hvor der stadig paalægges større og større Byrder, er i Forvejen vanskelige, og det er ikke nok, at vi vedtager en Lov, som bemyndiger Kommunerne til at lette Skatterne

Rettelse.

Sp. 3134, L. 7—8 f. n.: „Afvandingskanaler“, læs: Landvandingskanaler.